

Perfecte organisatie en puik publiek in Ede

Nationale NOVA-manifestatie 1980 trok met 39 films record aantal bezoekers

U moet er helemaal niet verbaasd over zijn als u vandaag of morgen verneemt dat het NOVA-bestuur het verzoek gekregen heeft om het volgende Vaticaanse Concilie of de wereld-handelsbeurs in Ottawa te organiseren. Eigenlijk is dat immers een logische ontwikkeling op de vlekkeloze prestatie tijdens de Nationale Manifestatie 1980. Opnieuw en in herhaling.

Zoiets kan niet on-opgemerkt blijven voor de 'buitenwacht'.

Dat bestuur zal zich dan ongetwijfeld weer verzekeren van de onmisbare hulp van de 16 (!) ervaren leden van de Wageningse smalfilmamateurs, die, onder leiding van Henny van Wamel, onder meer zorgden voor een prachtige toneelaankleding.

Bovendien zal men de technische staf meenemen, t.w.: Ger Mienstra, Wim Nummerdor, Jan Ruisch, Harry van Heesch, Gerard Messemaker, Peter Ponsteen, Henk Jansen en Frits Raaymakers.

Top-team

Zo'n eensgezind en succesvol collectief verbreken, zou waaghalzerij ten top zijn en als dus binnenkort wat tijdelijke adreswijzigingen bij u in de bus glijden, dan weet u de reden.

De grootste verdienste – of is het een geheim wapen? – van dit team is dat zij de 'secundaire' voorwaarden volledig naar hun hand kunnen zetten.

Was vorig jaar b.v. de KNVB ingeschakeld om het gehele voetbalprogramma af te gelasten, dit jaar waren de weergoden te hulp geroepen. Simpelweg géén worst geofferd aan de H. Clara en dus regende en stormde het 't

Foto: Hans van Nierop

De jury achter de tafel op het bloemrijke toneel, links discussieleider Jan Dekker. V.l.n.r. Wim Bettonvil, Jan van Dommelen, Felicitas Engels-Neuholt, René Maassen, Jan Meertens, Charles Povel, Miette Verlinden-de Decker.

gehele weekend dat het een lieve lust was.

Te bar en te boos om ook maar naar buiten te kijken en dus kroop een bomvol Reehorst-huis in Ede gezellig rond

de projectoren om Neerlands Ten Best jaargang 1980 te zien ontstaan.

Prima publiek

Een record aantal bezoekers keurig verdeeld over een wedstrijd- en liefhebberszaal, zodat iedereen die maar belangstelling had aan haar of zijn trekken kon komen.

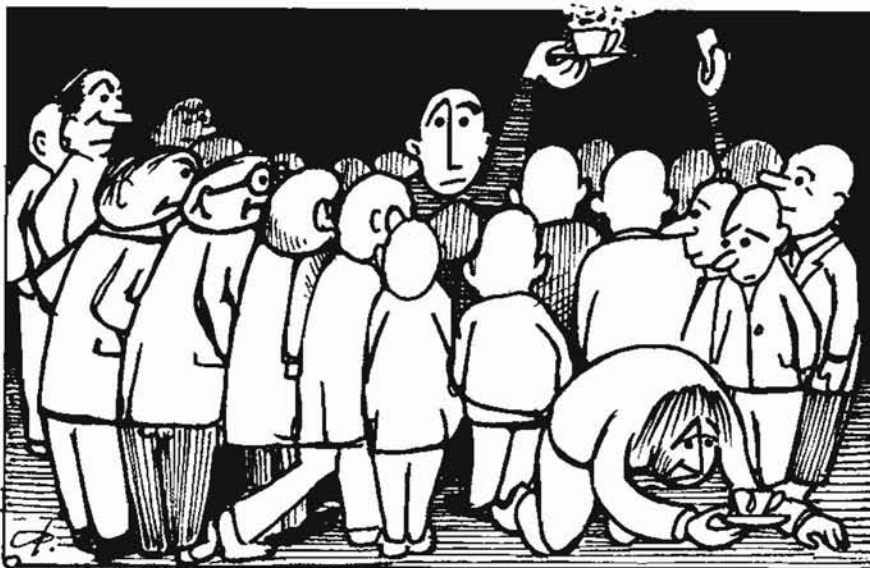
En als we nu toch hulde aan het brengen zijn, dan mag dat zeker voor dit publiek gelden. Zelden heb ik zo'n gedisciplineerde en aardige groep meegeemaakt.

Geen boe-groep, geen gejoel en geen gefluit.

Er kon werkelijk ongestoord gekeken worden en dat moet vooral de filmers die hun produkt in deze finale hadden, erg veel deugd gedaan hebben.

Er was op die manier verdiend applaus voor alle 39 films – een ongekend aantal – die in de district-voorselecties boven waren komen drijven.

Maar wat zal dat een probleem opleverd hebben voor die selectie-jury's. Als ik het voorzichtig samenvat geloof

KOFFIE PAUZE IN EDE

Tekening: Piet de Geus

Foto Hans van Nierop

De strijd is gestreden, tientallen lachende gezichten en een welverdiend applaus komt bij iedere gelukwens uit de zaal, die tot het einde van de felicitatierit goed gevuld bleef.

ik dat er bij die gelegenheden eerder een keus gemaakt is uit het grote aanbod dan dat er streng geselecteerd is. Dat zij een troost voor de 'achterblijvers' in de districten, van wie ik toch een aantal films ken die op dit niveau best mee hadden kunnen doen in Ede.

Ook zaterdagavond

Maar de bijna 50-jarige NOVA had nu al 3 kilometer (!) film in huis, goed voor 9 uur projectietijd, aldus voorzitter Wim Oosterman bij zijn openings-toespraak.

Een overvol programma dus, waarbij zelfs de zaterdagavond nodig was om het allemaal af te werken.

Wim Oosterman pleitte er ook nog voor om de hobby toch vooral als hobby te blijven zien en het allemaal niet zo vreselijk serieus te nemen.

Relatieveer en hou er plezier in, was zijn devies.

Dat kan dan op de eerste plaats gelden voor alle filmers die het tot deze finale gebracht hadden en zeker ook voor de Ten Best winnaars. Niet té zeer met de borst vooruit als je er bij bent en niet in de put als het niet mocht lukken. Als je maar gezond bent. Bovendien waren de verschillen, zo er al sprake van was, erg klein.

Dozijn Ten Best...

Aldus bleef de jury aan het eind van de manifestatie met liefst 12 films over voor in principe 10 beschikbare plaatsen.

Maar als we toch gaan relativeren, laten we dat dan ook maar meteen op het Ten Best systeem van toepassing verklaren, zodat de Ten Best van 1980 bestaan uit 12 films.

Leuk ook voor alle clubs in den lande die in afwachting zijn van het nieuwe rondreisprogramma, waarvoor meteen na de manifestatie de voorbereidingen al getroffen werden.

Voor de statistiek en op historische gronden zouden en moesten er echter 10 winnende films aangewezen worden en dus ging men over tot de aangekondigde openbare jury-discussie onder leiding van Jan Dekker (zesde dan).

Dat alles ondanks de sprong in het duister die sommige juryleden bij de laatste film deden, om aan die discussie te ontkomen. Want alsnog films laten 'vallen' die er zo dicht bij waren, gaat natuurlijk aan ieders hart.

In dit geval ging het om 4 films, die allemaal drie jury-stemmen vergaarden in eerste instantie, waarvan er twee uitverkoren konden worden. Maar twee dus niet en dat is hard.

Conclusie

Na ieders toelichting en via twee stemmingen kwamen dan de juryleden Miette Verfinden-De Decker (B) - wat zij niet van film weet moet nog uitge-

vonden worden -, Felicitas Engels-Neuhold en de heren Wim Bettonvil, Jan van Dommelen, René Maassen, Jan Meertens en Charles Povel tot de volgende conclusie:

Met 7 jury-stemmen: Als zand door de vingers, van W. F. Choufour, Sassenheim. Tevens winnaar van de publieksprijs.

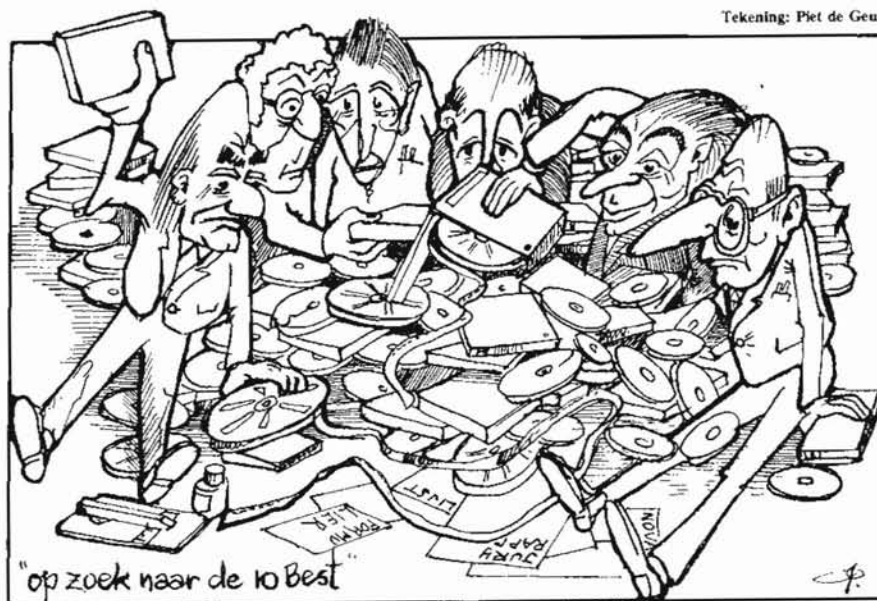
Met 6 jury-stemmen: De zoon van Hirtel, van Jef Caelen, Maastricht. CINE-4, van filmgroep BHKS, Haren.

Met 5 jury-stemmen: Waterwerk en watermerk, van W. Nummerdor, Deventer.

Met 4 jury-stemmen: Vrolijk Pasen, van M. Roeken, Roosendaal; VIVOS Voco, van B. J. de Vries, Rotterdam; In Vrede's naam, van Herman Haenen en Jo Groen, Heerlen; Weekend, van Henk Griffioen, Gerard en Herman Galesloot, Utrecht.

Vervolg op pagina 10

Tekening: Piet de Geus

'We verstaan oe 'eel kloar en duidelik'

Hoe de Belgen een explosie in Brugge gingen verfilmen

Om mijn image als luchtige openaar van serieuze zaken niet helemaal te grabbel te gooien, wil ik u een verhaal vertellen. Ik hoorde dit verhaal ooit eens vertellen door de voorzitter van de filmclub uit Brugge en ik zal proberen het zo'n beetje op mijn eigen manier na te vertellen.

Wat was het geval? De filmclub in Brugge was met een film bezig. Dege-
nen onder u, die de Belgische amateurfilms kennen, weten dat ze daar bepaald niet bang zijn uitgevallen om scènes op te nemen, waarvan wij nog wel eens zouden zeggen: Jongens, kunnen we dat niet op een wat eenvoudiger manier overbrengen?

Goed! In de film, die ze in Brugge aan het maken waren moest er een huis door een ontploffing volledig met de grond gelijk gemaakt worden. Tenminste, dat stond er in het scenario. Er stond niet bij uit hoeveel verdiepingen dat huis moest bestaan, maar wel dat het zeer overtuigend helemaal tegen de vlakke moest.

* *
*

Wat doe je dan als Belgische filmama-

Vervolg van pagina 9

Met 3 jury-stemmen: En dan is er... van M. J. J. Terlingen, Utrecht; Feelings, van W. P. D. Oosterman, Naarden.

Terwijl de films Beeld voor Beeld, van F. J. Frank, Amsterdam en Courant d'hiver, van W. van der Veer, Oss, beiden ook met 3 jury-stemmen, de in eerste instantie bereikte 12 films vol maakten.

En bedankt!

Amateurfilmend Nederland kon weer opgelucht adem halen. De jaargang 1980 kon ook weer aan de geschiedenis toevertrouwd worden. Dank zij de inzet en de inspanning van erg veel vrijwilligers. Van projectieteam tot zaalwachters. Van Reehorst personeel en de 'BAUER'-boys Bert van As en Jaak Lokhoff. Van jury-leden en die tientallen anoniemen die hand- en spandiensten verrichtten.

Maar zeker ook dank zij de filmers. Die door zullen gaan. Zeker en vast.

Herman Haenen

teur... pardon 'liefhebber'? Je gaat zoeken tot je een oud, maar toch nog alleszins stevig huis gevonden hebt, gaat in onderhandeling met de eigenaar, zoekt contact met explosieven-deskundigen en laat op een bepaalde dag de omgeving afzetten door de Rijkswacht. Je zorgt er bovendien voor, dat je op Het Grote Moment met een aantal clubleden, met camera's, op de goede plekken erbij staat om de hele scène te verfilmen.

Ze hadden er in de club uitvoerig over gesproken en waren tot de conclusie gekomen, dat het het beste zou zijn om vier cameraploegen op verschillende plaatsen op te stellen. Je moest per slotte bij zo'n opname niet op een paar meter film kijken. Na afloop van het hele gebeuren kon je er de beste opname uitpikken, en misschien was het zelfs wel leuk om tijdens de montage nog eens lekker in de beweging te kunnen snijden.

Niets werd aan het toeval overgelaten. Er zou een regisseur zijn, met assistenten, met stopwatches, papieren en ballpoints, en niet te vergeten een radiozendertje en ontvangertje. De regieploeg zou in de onmiddellijke nabijheid staan van de mannen die de ontploffing tot stand moesten brengen. Via de radiozender zouden ze in verbinding staan met de vier cameraploegen, die ieder eveneens een stopwatch tot hun beschikking zouden hebben. Iedereen zou precies op tijd weten, wanneer de explosieven zouden worden ontstoken.

* *
*

Het grote moment was aangebroken! Het aftellen kon beginnen. Alles was gecheckt, iedereen stond paraat!

Tien, negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee, één... zero!

Ergens in de kelders van het huis ontstond plotseling een oogverblindende vuurgloed, even was het doodstil... toen een huiveringwekkend dof gedreun. Het geluid was zo diep, zo laag, dat de regisseur zich op dat moment in een flits afvroeg of de opgestelde richtmicrofoons een zo sinister, laag geluid wel zouden kunnen registreren.

De openingsrede van NOVA-voorzitter Wim Oosterman tijdens de Nationale Manifestatie 1980 bevatte ook bijgaande geschiedenis, die het memoreren best waard is en die wij zeker niet willen onthouden aan al degenen, die het festival niet bezochten.

De muren bolden zich en spatten toen onder oorverdovende knallen uit elkaar. De brokken puin vlogen als het ware vertraagd in het rond en vielen log naar beneden op de grond, waar ze zich met kleffe dreunen in de vette klei boorden.

Het dak zakte loodrecht omlaag en viel in de kelders van het huis te pletter. Een grijze stofwolk kroop naar de hemel, breidde zich uit tot een soort dreigende onweerswolk en verduisterde de hemel.

'Loat één van menne kameralieden ok dit registreren!' mompelde de regisseur.

* *
*

Het huis was niet meer. Het was met de grond gelijk gemaakt, precies zoals het scenario had voorgechreven. Slechts de opstijgende wolken stof deden nog vermoeden op welke plek het huis moest hebben gestaan.

De regisseur schakelde zenuwachtig de radiozender in:

'Kamera één, kent ge me verstaan?'

'We verstaan oe 'eel kloar en duidelik'.

'Ahwel, kamera één, 'ebt ge alles schoon kunnen filmen?'

'Mener d'en regisseur, 't is verschrikkelijk, 'eel d'en sjeklijst 'ebben wij vooraf doorgenomen, moar toen wij op nen knop van de kamera drukten 'eefte de kasette geblokkeerd. Twee of drie beeldjes film is 'et resultaat van gans onzen arbeid!'

Nijdig schakelde de regisseur meteen over naar camera twee.

'Allo, kamera twee'.

'Ach meneerke, onzen kameraman ligt schreiend op den grond, gebroken van verdriet. Wij vrezén, den opname zal niet zo interessant zijn, vermits onzen kameraman was vergeten den plastik lensdop van den lens te verwijderen. De regisseur liep rood aan, gunde cameraploeg twee geen antwoord meer, schakelde over en schreeuwde:

'Kamera drie!'

Doodse stilte...

'Kamera drie!'

'Uche, uche, uche... meneer den regisseur, een ramp... Door den kracht van den explosie zijn wij met kamera en al tegen den grond geworpen. Onzen

Vervolg op pagina 11

Vervolg van pagina 10

kameraman had den tegenwoordigheid van geest den ontspanknop ingedrukt te houden. 'ij ligt nu nog met zijnen kamera op den grond te filmen, maar veel meer als nen opname van den schonen blauwen 'emel kunnen wij oe niet aanbieden'.

De regisseur hief in wanhoop zijn handen ten hemel. Nog slechts één mogelijkheid bleef hem over. Camera vier! Hij stond te trillen op zijn benen, aarzelde, maar riep toen, de wanhoop nabij, camera vier op. Een opgewekte stem meldde zich:

'allo, meneer den regisseur, kamera vier meldt zich. Wij 'ebben eerst uitvoerig over alle voorschriften geargumenteerde, wij stelden den camera zeer juist op, wij legden grote stenen tegen den pikkel... statief noemen ze dat geloof ik in 'olland. Wij namen gans den sjeklijst door. Meneer den regisseur, wij staan paraat, loat den ontplofing nu moar komen!!

* *
*

Ik herinner mij, dat ik er van genoot, toen ik dit verhaal door die Belgische

filmvriend hoorde vertellen en ik wou u dit verhaal niet onthouden.

Wat me, toen ik het hoorde vertellen, ook zo boeide, was de zelfspot die er in zat en het gevoel te kunnen relativeren. Laten we daar vooral wat van leren. Laat het plezier van het doen, het bezig zijn met de hobby, of dat nu actief is, of zoals dat gedurende dit weekend vooral passief het geval zal zijn, laten we dat plezier in onze prachtige hobby altijd op de eerste plaats laten staan!

Ik wens alle mensen die bij de organisatie zijn betrokken heel veel succes en u, dames en heren bezoekers een heerlijk weekend!

Wat stond ook weer waar in Filmbeeld in 1980

Januari: NOVA-cursus 'De filmers-trukendoos', introductie en special side effects; Cor Zonneveld (16 mm) in Amfi-theater; test Goko RM 5000.

Februari: Tien camera's op de meet-toer; NOVA-cursus Trukendoos over het subjectieve shot; Film en video gaan eigen leven leiden op amateurgebied.

Maart: Zandanimatie boeiende bezigheid; Met de Eumig Nautica andermaal op de probeertoer; Test ELMO sound HiVision SC 18 M; NOVA-cursus Trukendoos over dubbel belichten.

April: Vera en Ed Tietjens in Amfitheater; NOVA-cursus Trukendoos met 'Bloed moet'; Verslagen van OASE-festival en Cinewiets.

Mei: Wat zoal bij reportagefilm komt kijken; Basisproblematiek bij zandanimatie; NOVA-cursus Trukendoos over Ons kader.

Juni: Test geluidsfilmcamera's van Stichting Vergelijkend Waren Onderzoek; Filmen van vogels; Slot NOVA-cursus Trukendoos met Ratjetoe; Verslag festival Gorinchem.

Juli: Chris Beekveld in Amfitheater; Filmopnamen van het tv-scherm; Nieuwe video-apparatuur in Nederland; NOVA-cursus: Montage vaak kind van de rekening; Test van NIZO 4080 en Integral 7.

Augustus: Agfa's nieuwste super 8 films; Op de probeertoer met ELMO 412 XL macro en 2608 XL macro; NOVA-cursus: Geen fijner werk dan monteren.

September: Verslag Unica-80; Probeertoer met UBRO-titelapparaat; Polavision, video of film; NOVA-cursus: Weloverwogen opvolging van beelden versterkt filmimpressie.

Oktober: Filmcamera's op Photokina; Op de probeertoer met de Bauer T 610 projector microcomputer stereo; NO-

VA-cursus: Strip is korte film en bron van ideeën.

November: Test Canon AF 514 XL-S; Hans van Nierop in Amfitheater; Filmen van dieren in vrije natuur; NOVA-cursus: Beeldspringers kunnen weg-gewerkt worden; Projectoren op de Photokina.

December: Slot-afl levering Photokina over filmhulpapparatuur; Amfitheater met bijzonderheden over alle Ten Best winnaars en hun produkties; Terugspelen naar 1940; NOVA-cursus: Over filmvorm valt te twisten.

Wat de NOVA u te bieden heeft

Dit zijn de voordelen van het NOVA-lidmaatschap:

- Het recht op een filmpaspoort.
- Voor wie elders geluidsfilms vertoont, zijn de BUMA-rechten door de organisatie betaald.
- Tegen lage prijs kan aan cursussen worden deelgenomen.
- Info-bladen zijn gratis verkrijgbaar, niet-leden betalen een gering bedrag.
- Er bestaat gelegenheid tot deelneming aan wedstrijden.
- Van voordelige aanbiedingen via de NOVA-winkel kan worden gebruik gemaakt.
- Goedkoop huren van materiaal uit de filmothek (300 stuks) is mogelijk.
- Men kan actief bezig zijn op een filmclub.
- Het abonnement op Filmbeeld is inclusief.

Voor alle mogelijke verdere inlichtingen kan men terecht bij het NOVA-secretariaat. Postbus 177, 3430 AD Nieuwegein (tel. 03402-35434).